

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

7. dubna 2011*

Ve věci C-153/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 12. března 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 1. dubna 2010, v řízení

Staatssecretaris van Financiën

proti

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, původně Sony Logistics Europe BV,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, A. Rosas a P. Lindh (zpravodajka), soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. února 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, původně Sony Logistics Europe BV, P. De Baerem, advocaat,

- za nizozemskou vládu C.M. Wissels a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,

- za českou vládu M. Smolkem a K Havlíčkovou, jako zmocněnci,

- za Evropskou komisi B.-R. Killmannem a W. Roelsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 12 odst. 2 a 5, čl. 217 odst. 1 a článku 243 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 17, s. 1 a – oprava – Úř. věst. 1997, L 179, s. 11; Zvl. vyd. 02/08, s. 179, dále jen „celní kodex“), jakož i článků 10 a 11 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 12/97 ze dne 18. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 9, s. 1; Zvl. vyd. 02/08, s. 3, dále jen „prováděcí nařízení“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Staatssecretaris van Financiën a společností Sony Logistics Europe BV, nyní Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (dále jen „SLE“), ohledně zaplacení cel za herní konzole.

Právní rámec

Celní kodex

3 Článek 4 celního kodexu zní takto:

„[...] Pro účely tohoto kodexu se

[...]

5) rozhodnutím rozumí správní akt vydaný celním orgánem vztahující se k celním předpisům, kterým se rozhoduje v jednotlivém případě a který má právní účinky vůči jedné nebo více určitým nebo určitelným osobám; tento pojem zahrnuje mimo jiné i závaznou informaci o sazebním zařazení zboží ve smyslu článku 12;

[...]“

4 Článek 5 tohoto kodexu stanoví:

„1. Za podmínek stanovených v čl. 64 odst. 2 a s výhradou předpisů přijatých na základě čl. 243 odst. 2 písm. b) se může každá osoba nechat v jednání s celními orgány zastoupit pro provádění všech úkonů a formalit stanovených celními předpisy.

2. Toto zastoupení může být:

– přímé, kdy zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby,

nebo

– nepřímé, kdy zástupce jedná vlastním jménem na účet jiné osoby.

[...]

4. Zástupce musí prohlásit, že jedná na účet zastoupené osoby, blíže vymežit, zda se jedná o zastoupení přímé či nepřímé, a být zmocněn jednat jako zástupce.

Osoba, která neprohlásí, že jedná jménem nebo na účet jiné osoby, nebo prohlásí, že jedná jménem nebo na účet jiné osoby, aniž je zmocněna, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a na vlastní účet.

[...]“

5. Článek 12 uvedeného kodexu stanoví:

„[...]

2. Závazná informace o sazebním zařazení zboží nebo závazná informace o původu zboží je závazná pro celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pouze pro účely sazebního zařazení zboží nebo určení původu zboží.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží nebo závazná informace o původu zboží je závazná pro celní orgány pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formalities po dni vydání této závazné informace.

[...]

5. Závazná informace pozbývá platnosti:

a) v případě informace o sazebním zařazení zboží:

[...]

iii) je-li odvolána nebo změněna v souladu s článkem 9 a bylo-li toto odvolání nebo změna oznámeno oprávněné osobě.

[...]

6. Oprávněná osoba, které byla vydána závazná informace, která pozbývá platnosti podle odst. 5 písm. a) bodu ii) nebo iii) nebo písm. b) bodu ii) nebo iii), může tuto informaci nadále používat po dobu šesti měsíců ode dne zveřejnění nebo oznámení, jestliže na základě této závazné informace uzavřela předtím, než bylo přijato dané opatření, závazné a konečné smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží. Jedná-li se však o produkty, pro něž se předkládá potvrzení o dovozu, vývozu nebo stanovení předem při vyřizování celních formalit, je doba šesti měsíců nahrazena dobou platnosti potvrzení.

[...]"

6 Článek 64 odst. 1 tohoto kodexu stanoví:

„S výhradou článku 5 může celní prohlášení učinit každá osoba, která může příslušnému celnímu orgánu předložit předmětné zboží nebo zajistit jeho předložení se všemi doklady, jejichž předložení je nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.“

7 Článek 217 celního kodexu stanoví:

„1. Celní orgány vypočtou výši dovozního cla nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu, dále jen ‚částku cla‘, jakmile mají potřebné údaje, a zapíší ji do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (zaúčtování).

První pododstavec se nepoužije:

[...]

b) pokud částka cla dlužného podle právních předpisů přesahuje částku cla stanovenou na základě závazné informace;

[...]“

8 Článek 243 tohoto kodexu zní následovně:

„1. Každá osoba má právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí celních orgánů v rámci celních předpisů [proti rozhodnutí celních orgánů, které se vztahuje k použití celních předpisů], jež se jí přímo a osobně dotýká.

Právo podat opravný prostředek má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány o rozhodnutí v rámci celních předpisů a ve lhůtě uvedené v čl. 6 odst. 2 neobdržela rozhodnutí o své žádosti.

[...]

2. Opravný prostředek lze podat

a) v prvním stupni u celních orgánů určených k tomuto účelu členskými státy;

- b) ve druhém stupni u nezávislého orgánu, jímž může být v souladu s platnými předpisy členských států soud nebo rovnocenný zvláštní orgán.“

Prováděcí nařízení

- 9 Článek 5 prováděcího nařízení stanoví:

„Pro účely této hlavy se rozumí:

- 1) závaznou informací: informace o sazebním zařazení zboží nebo informace o původu zboží závazná pro orgány všech členských států Společenství, jestliže jsou splněny podmínky uvedené v člancích 6 a 7;

[...]“

- 10 Článek 10 odst. 1 a 2 písm. a) tohoto nařízení zní následovně:

„1. Aniž jsou dotčeny články 5 a 64 [celního] kodexu, smí se závazné informace dovolávat pouze oprávněná osoba.

2. a) V záležitostech sazebního zařazení: celní orgány mohou požadovat, aby je oprávněná osoba při plnění celních formalit uvědomila o tom, že má k dispozici závaznou informaci o sazebním zařazení zboží, která je předmětem celního řízení.

[...]“

- 11 Článek 11 uvedeného nařízení stanoví:

„Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány kteréhokoli členského státu po 1. lednu 1991 jsou závazné pro příslušné orgány všech členských států za stejných podmínek.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 12 Společnost Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (dále jen „SCEE“) usazená ve Spojeném království odpovídá za odbyt, prodej a distribuci herních zařízení, periferních zařízení a softwarů v celé Evropské unii. Mezi tato herní zařízení patří také herní konzole s názvem Playstation 2 Computer Entertainment System (dále jen „PS2“).
- 13 Společnosti SCEE a SLE jsou součástí jedné skupiny společností, v jejímž rámci poskytuje společnost SLE ostatním společnostem ze skupiny logistické služby. Dne 1. dubna 1997 uzavřely společnosti SCEE a SLE dohodu, podle níž poskytuje SLE společnosti SCEE pomoc při dovozu a skladování evropských zásob herních zařízení, mezi nimi i PS2. SLE je pověřena předkládáním celních prohlášení týkajících se těchto zařízení.

- 14 V době od listopadu roku 2000 do května roku 2001 dovezla společnost SLE do Nizozemska PS2 a podala za SCEE, avšak vlastním jménem a na vlastní účet, celní prohlášení týkající se tohoto zboží. Tato společnost uvedla, že PS2 mají být zařazeny do podpoložky 9504 10 00 kombinované nomenklatury obsažené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382, dále jen „KN“), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2204/99 ze dne 12. října 1999 (Úř. věst. L 278, s. 1), pokud jde o dovozy uskutečněné během roku 2000, a nařízení Komise (ES) č. 2263/2000 ze dne 13. října 2000 (Úř. věst. L 264, s. 1), co se týče dovozů uskutečněných v roce 2001. Ze sazební podpoložky 9504 10 00 vyplývala platba cla ve výši 2,2 % za rok 2000 a 1,7 % za rok 2001. Nizozemské celní orgány vyzvaly společnost SLE, aby odpovídající clo v uvedených sazbách uhradila.
- 15 Společnost SLE podala proti tomuto výměru odvolání a tvrdila, že PS2 měly být ve skutečnosti zařazeny do podpoložky 8471 49 90 KN. Je třeba uvést, že zboží zařazené do této podpoložky je osvobozeno od cla.
- 16 V rámci tohoto odvolání poukázala společnost SLE na řízení mezi společnostmi SCEE a celními orgány Spojeného království. Tyto orgány totiž vydaly dne 19. října 2000 pro tuto společnost závaznou informaci o sazebním zařazení (dále jen „ZISZ“), která se týká PS2 a jež je zařadila do podpoložky 9504 10 00 KN.
- 17 Společnost SCEE poté podala žalobu k soudům Spojeného království, kde toto zařazení zpochybnila. Po tomto řízení celní orgány Spojeného království dne 12. června 2001 ZISZ opravily a zařadily PS2 s účinností od 19. října 2000 do sazební podpoložky 8471 49 90 KN.

- 18 Společnost SLE se opravené ZISZ vydané pro společnost SCEE dovolávala u nizozemských celních orgánů.
- 19 Ve svém rozsudku ze dne 11. prosince 2007 měl Gerechthof te Amsterdam za to, že SLE se mohla u nizozemských celních orgánů dovolávat opraveného ZISZ vydaného společností SCEE celními orgány Spojeného království, a to i pro celní prohlášení, která byla podána v období mezi 19. říjnem 2000 a 12. červnem 2001. Tento soud měl v důsledku toho za to, že PS2 musí být zařazeny do sazební podpoložky 8471 49 90 KN.
- 20 Staatssecretaris van Financiën podal proti rozsudku ze dne 11. prosince 2007 kasační opravný prostředek u Hoge Raad der Nederlanden.
- 21 Tento soud má pochybnosti ohledně významu opravené ZISZ v období mezi 19. říjnem 2000 a 12. červnem 2001 stran možnosti společnosti SLE dovolávat se této ZISZ a stran legitimního očekávání, že dovozce může vycházet ze skutečnosti, že nizozemské celní orgány musí podle svých vlastních pravidel zohlednit ZISZ vydanou třetím osobám pro totožné zboží.
- 22 Za těchto okolností se Hoge Raad der Nederlanden rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Má být právo Společenství, a zejména čl. 12 odst. 2 a 5, čl. 217 odst. 1 celního kodexu [...], jakož i článek 11 jeho prováděcího nařízení [...], ve spojení s článkem 243 [celního] kodexu, vykládáno v tom smyslu, že účastník řízení může v řízení o ukládaných clech napadnout toto uložení cla a předložit závaznou informaci o sazebním zařazení vydanou v jiném členském státě pro totožné zboží,

kteřá byla v dané době ještě předmětem soudního přezkumu, avšak nakonec byla opravena?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: může se deklarant, který vlastním jménem a na vlastní účet předloží celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu v takovém případě, jako je projednávaný případ, s úspěchem odvolávat na závaznou informaci o sazebním zařazení, když oprávněná osoba, které byla vydána tato závazná informace, není tento deklarant, nýbrž spřízněná společnost, z jejíhož pověření tento deklarant předložil uvedená prohlášení?

- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku: brání právo Společenství tomu, aby se účastník řízení v takovém případě, jako je věc v původním řízení, mohl s úspěchem odvolat na vnitrostátní pokyn vnitrostátních orgánů, který vyvolává legitimní očekávání, že se lze za účelem sazebního zařazení deklarovaného zboží odvolávat na závaznou informaci o sazebním zařazení vydanou třetí osobě pro totožné zboží?“

K předběžným otázkám

Ke druhé otázce

- ²³ Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu položené Soudnímu dvoru, kterou je třeba se zabývat nejdříve, je, zda musí být celní kodex a prováděcí nařízení vykládány v tom smyslu, že se deklarant, který předkládá celní prohlášení svým vlastním

jménem a na vlastní účet, může dovolávat ZISZ, když oprávněnou osobou z této ZISZ není tento deklarant, ale spřízněná společnost, z jejíhož pověření tento deklarant tato prohlášení předložil.

- 24 Úvodem je nutno připomenout, že cílem ZISZ je poskytnout hospodářskému subjektu právní jistotu, přetrvává-li pochybnost o zařazení zboží do stávající celní nomenklatury (viz rozsudek ze dne 2. prosince 2010, Schenker, C-199/09, Sb. rozh. s. I-12311, bod 16), a chránit jej tak proti jakékoli následné změně stanoviska celních orgánů k zařazení tohoto zboží (viz rozsudek ze dne 29. ledna 1998, Lopex Export, C-315/96, Recueil, s. I-317, bod 28).
- 25 Z ustanovení čl. 12 odst. 2 celního kodexu, ve spojení s články 10 a 11 prováděcího nařízení vyplývá, že se závazné informace smí dovolávat pouze z ní oprávněná osoba, a to vůči celním orgánům, které ji vydaly, a vůči celním orgánům jiných členských států.
- 26 V této souvislosti Soudní dvůr judikoval, že ZISZ vytváří práva pouze ve prospěch oprávněné osoby, které byla vydána závazná informace (rozsudek ze dne 15. září 2005, Intermodal Transports, C-495/03, Sb. rozh. s. I-8151, bod 27).
- 27 Článek 10 prováděcího nařízení nicméně stanoví, že právo dovolávat se ZISZ je vyhrazeno pouze oprávněné osobě, aniž jsou dotčeny články 5 a 64 celního kodexu. Tato posledně uvedená ustanovení upravují celní prohlášení, pokud je učiněno jinou osobou, než je dovozce. Z toho vyplývá, že pravidlo, podle něhož se smí ZISZ dovolávat pouze oprávněná osoba, nezakazuje této osobě, aby podání celního prohlášení přenechala třetí osobě.

- 28 Článek 64 celního kodexu uvádí pouze to, že s výhradou článku 5 tohoto kodexu může písemné celní prohlášení učinit každá osoba, která může celním orgánům předložit zboží nebo zajistit jeho předložení s doklady, které se ke zboží vztahují.
- 29 Článek 5 celního kodexu upravuje pravidla týkající se zastupování při jednání s celními orgány pro provádění úkonů a formalit stanovených celními předpisy. ZISZ získané zástupcem se bude moci později dovolávat hospodářský subjekt, na jehož účet zástupce jednal. Stejně tak se jí bude moci dovolávat zástupce jednající na účet oprávněné osoby, které byla vydána ZISZ, vůči jiným celním orgánům členských států než vůči tomu, který ji vydal.
- 30 Celní kodex upravuje právo zastupování v celních věcech vyčerpávajícím způsobem. Článek 5 odst. 2 tohoto kodexu upřesňuje, že toto zastupování může být přímé či nepřímé. Pokud jde o zastupování přímé, jedná zástupce jménem a na účet jiné osoby. U nepřímého zastupování jedná zástupce vlastním jménem, ale na účet jiné osoby. Kromě toho mohou členské státy rozhodnout, že na jejich území musí být zástupce celním zástupcem.
- 31 Dále čl. 5 odst. 4 druhý pododstavec uvedeného kodexu stanoví, že se osoba, která neprohlásí, že jedná jménem nebo na účet jiné osoby, nebo osoba, která nemá zmocnění pro zastupování, považuje za osobu jednající vlastním jménem a na vlastní účet. Z toho vyplývá, že zastoupení musí být výslovné a neplatí u něj domněnka.
- 32 Jak z předkládacího rozhodnutí, tak i z vyjádření předložených Soudnímu dvoru společností SLE přitom vyplývá, že tato společnost dovezla PS2 vlastním jménem a na

vlastní účet, a to z důvodu, že v době tohoto dovozu, tedy v období mezi listopadem roku 2000 a květnem roku 2001, umožňovalo Nizozemské království zastoupení před celními orgány pouze v případě, že bylo vykonáváno celními zástupci.

- 33 Z toho vyplývá, že jelikož SLE nejednala jakožto zástupce společnosti SCEE, nemůže se ve vztahu k nizozemským celním orgánům dovolávat ZISZ, když oprávněnou osobou, které byla ZISZ vydána, je společnost SCEE.
- 34 V této souvislosti okolnost, že SCEE a SLE byly členy stejné skupiny společností nebo že druhá společnost byla daňovým zástupcem první z nich v Nizozemsku, neznamená, že společnost SLE má postavení zástupce ve smyslu článku 5 celního kodexu.
- 35 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá položená otázka musí být zodpovězena tak, že čl. 12 odst. 2 celního kodexu, jakož i články 10 a 11 prováděcího nařízení musí být vykládány v tom smyslu, že se deklarant, který předkládá celní prohlášení svým vlastním jménem a na vlastní účet, nemůže dovolávat ZISZ, když oprávněnou osobou, které byla ZISZ vydána, není tento deklarant, ale spřízněná společnost, z jejíhož pověření tento deklarant tato prohlášení předložil.

K první otázce

- 36 Svou první otázkou se předkládající soud Soudního dvora táže, zda se mají čl. 12 odst. 2 a 5 a čl. 217 odst. 1 celního kodexu, jakož i článek 11 prováděcího nařízení, ve spojení s článkem 243 celního kodexu, vykládat v tom smyslu, že účastník řízení může

v rámci řízení o uložení cel zpochybnit toto uložení cla tím, že předloží ZISZ, která byla vydána v jiném členském státě pro totožné zboží. Předkládající soud se dále táže, zda se má tato ZISZ zohlednit, když v době dovozu byla její platnost sporná a byla nakonec opravena až po tomto dovozu.

- 37 Podle článku 243 celního kodexu má každá osoba právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí celních orgánů, které se vztahuje k celním předpisům, jež se jí přímo a osobně dotýkají. Z článku 4 bodu 5 celního kodexu vyplývá, že ZISZ je rozhodnutím ve smyslu uvedeného článku 243.
- 38 Spor v původním řízení se týká sazebního zařazení zboží a následného zaplacení cel. Na podporu svých požadavků se SLE dovolává ZISZ, kterou pro společnost SCEE vydaly celní orgány jiného členského státu. V důsledku toho musí být tento spor považován za opravný prostředek ve smyslu článku 243 celního kodexu.
- 39 Z bodů 33 a 35 tohoto rozsudku vyplývá, že se nikdo nemůže dovolávat ZISZ, pokud není oprávněnou osobou, které byla ZISZ vydána, kromě případu, že daná osoba jedná jako zástupce.
- 40 Podle čl. 12 odst. 2 celního kodexu a článku 11 prováděcího nařízení je ZISZ závazná pro celní orgány pouze v případě, že ji uplatňuje oprávněná osoba, které byla vydána, nebo její zástupce. Mimo tento případ nemůže orgán příslušný podle čl. 243 odst. 2 celního kodexu, kterému je ZISZ předložena, přiznat této ZISZ právní účinky, které jsou s ní spojené.

- 41 ZISZ jakožto důkazu se může nicméně dovolávat i jiná osoba než oprávněná osoba, které byla ZISZ vydána. Při neexistenci právní úpravy Unie týkající se pojmu „důkaz“ jsou totiž v zásadě přípustné všechny důkazní prostředky, které procesní právo členských států připouští v řízeních podobných řízení upravenému v článku 243 celního kodexu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 23. března 2000, *Met-Trans a Sagpol*, C-310/98 a C-406/98, *Recueil*, s. I-1797, bod 29).
- 42 Soudní dvůr navíc judikoval, že okolnost, že celní orgány jiného členského státu vydaly třetí osobě ve sporu, o kterém rozhoduje vnitrostátní soud, proti jehož rozhodnutí nelze podat opravný prostředek podle vnitrostátního práva, ZISZ týkající se určitého zboží, která obsahuje jiný výklad čísel KN než ten, který uvedený soud hodlá přijmout s ohledem na podobný výrobek, který je předmětem uvedeného sporu, musí vést tento soud rozhodně k tomu, aby byl obzvláště pozorný při svém posouzení týkajícím se případné neexistence rozumné pochybnosti o správném použití KN (viz výše uvedený rozsudek *Intermodal Transports*, bod 34).
- 43 Z této judikatury vyplývá, že ZISZ vydanou třetí osobě může soud, který řeší spor ohledně sazebního zařazení zboží a následného zaplacení cel, zohlednit jako důkaz.
- 44 Vzhledem k těmto úvahám je na první položenou otázku nutno odpovědět tak, že čl. 12 odst. 2 a 5 a čl. 217 odst. 1 celního kodexu, jakož i článek 11 prováděcího nařízení, ve spojení s článkem 243 celního kodexu, musí být vykládány v tom smyslu, že účastník řízení může v rámci řízení o uložení cel zpochybnit toto uložení cla tím, že jako důkaz předloží ZISZ, která byla vydána v jiném členském státě pro totožné zboží, aniž tato ZISZ může mít právní účinky, které jsou s ní spojené. Je nicméně na

předkládajícím soudu, aby určil, zda příslušná procesní pravidla dotčeného členského státu možnost předložení takových důkazních prostředků upravují.

Ke třetí otázce

⁴⁵ Podstatou třetí předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být celní kodex a prováděcí nařízení vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní pokyn, který za účelem sazebního zařazení deklarovaného zboží umožňuje vnitrostátním orgánům vycházet ze ZISZ vydané třetí osobě pro totožné zboží, mohl u dovozců vyvolat legitimní očekávání, že se mohou tohoto pokynu dovolávat.

⁴⁶ Je nutné poznamenat, že z předkládajícího rozhodnutí vyplývá, že v době, kdy došlo k dovozům dotčeným ve věci v původním řízení, nizozemská celní rukověť uváděla, že „na ZISZ se může odvolávat pouze oprávněná osoba [a že] v každém případě platí, že předložené zboží musí v každém ohledu odpovídat popisu zboží v ZISZ. Jestliže dovozce odkazuje na platnou ZISZ, ačkoli není oprávněnou osobou, které byla ZISZ vydána, avšak deklaruje zcela totožné zboží, jako je zboží popsané v ZISZ, musí jeho zařazení odpovídat zařazení zboží podle ZISZ“.

⁴⁷ Soudní dvůr již v této souvislosti judikoval, že zásady ochrany legitimního očekávání se nelze dovolávat vůči přesnému ustanovení práva Unie a že jednání vnitrostátního

orgánu pověřeného použitím práva Unie, které je v rozporu s posledně uvedeným, nemůže u hospodářského subjektu zakládat legitimní očekávání v zacházení, které je v rozporu s právem Unie (rozsudky ze dne 26. dubna 1988, Krücken, 316/86, Recueil, s. 2213, bod 24; ze dne 1. dubna 1993, Lageder a další, C-31/91 až C-44/91, Recueil, s. I-1761, bod 35, jakož i rozsudek ze dne 16. března 2006, Emsland-Stärke, C-94/05, Sb. rozh. s. I-2619, bod 31).

- 48 Článek 12 celního kodexu přitom přesně upravuje podmínky vydání, právní význam, jakož i dobu platnosti ZISZ. Navíc čl. 10 odst. 1 prováděcího nařízení jasně stanoví, že se ZISZ smí dovolávat pouze oprávněná osoba nebo zástupce jednající na účet této osoby.
- 49 Zdá se, že nizozemské celní orgány pověřené aplikací práva Unie přisoudily ZISZ stejný právní význam, bez ohledu na to, zda se jí dovolává třetí osoba či oprávněná osoba, které byla ZISZ vydána. Použitím celní rukověti tak uvedené orgány jednaly v rozporu s právem Unie a toto jednání nemohlo vyvolat legitimní očekávání u hospodářských subjektů.
- 50 V důsledku toho je nutné na třetí položenou otázku odpovědět tak, že článek 12 celního kodexu a čl. 10 odst. 1 prováděcího nařízení musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní pokyn, který za účelem sazebního zařazení deklarovaného zboží vnitrostátním orgánům umožňuje vycházet ze ZISZ vydané třetí osobě pro totožné zboží, nemohl u dovozců vyvolat legitimní očekávání, že se mohou tohoto pokynu dovolávat.

K nákladům řízení

- 51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 12 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, jakož i články 10 a 11 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 12/97 ze dne 18. prosince 1996, musí být vykládány v tom smyslu, že se deklarant, který předkládá celní prohlášení svým vlastním jménem a na vlastní účet, nemůže dovolávat závazné informace o sazebním zařazení, když oprávněnou osobou, které byla tato závazná informace vydána, není tento deklarant, ale spřízněná společnost, z jejíhož pověření tento deklarant tato prohlášení předložil.
- 2) Článek 12 odst. 2 a 5 a čl. 217 odst. 1 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 82/97, jakož i článek 11 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 12/97, ve spojení s článkem 243 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 82/97, musí být vykládány v tom smyslu, že účastník řízení může v rámci řízení o uložení cel zpochybnit toto uložení cla tím, že jako důkaz předloží závaznou informaci o sazebním zařazení, která byla vydána v jiném členském státě pro totožné zboží, aniž tato závazná informace o sazebním zařazení může mít

právní účinky, které jsou s ní spojené. Je nicméně na vnitrostátním soudu, aby určil, zda příslušná procesní pravidla dotčeného členského státu možnost předložení takových důkazních prostředků upravují.

- 3) Článek 12 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 82/97, a čl. 10 odst. 1 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 12/97, musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní pokyn, který za účelem sazebního zařazení deklarovaného zboží vnitrostátním orgánům umožňuje vycházet ze závazné informace o sazebním zařazení vydané třetí osobě pro totožné zboží, nemohl u dovozců vyvolat legitimní očekávání, že se mohou tohoto pokynu dovolávat.

Podpisy.